

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Simon Ida ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Mihály Katalin ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. szeptember 18. napján kelt 9.G.41.570/2006/11. számú ítélete ellen a felperesek részéről 13. és 15. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta az alábbi

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 50.000 (ötvenezer) - 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az I. rendű felperes által le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint jogorvoslati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

A ... Önkormányzat Polgármesteri Hivatala 1999. november 22-én kelt .... számú határozatával a II. rendű alperes kérelmére engedélyezte a tulajdonában álló ... utca .... szám alatti ingatlanon parkolóház építését. A határozat előírta, hogy a kivitelezés

megkezdése előtt a határos épületekben és ingatlanokon az érintett tulajdonos bevonásával állagfelvételt kell készíteni, a tapasztaltakat jegyzőkönyvben rögzíteni, és azt statikus szakértőnek kell véleményeznie. A környező épületek állagának ellenőrzését rendszeresen statikus művezetéssel kell végezni, az építető köteles a szomszédos épületek állagvédelmét biztosítani, a kivitelezést úgy végezni, hogy az épületekben kár ne keletkezzék.

A fenti határozatban foglaltakról az I. rendű felperes a szomszédos ingatlan tulajdonosaként értesült.

A II. rendű alperes megrendelésére a kivitelezési munkákat az I. rendű alperes végezte, annak megkezdése előtt az elvégzett állagfelmérések során tapasztaltakról a II. rendű alperes 2000. július 6-án kelt levelével tájékoztatta az I. rendű felperest; a statikai vélemény szerint az I. rendű felperes tulajdonában álló, építkezéssel szomszédos ... utca 11. szám alatti ingatlanon lévő felépítmény földémszakasza életveszélyes, ennek aládúcolása faszerkezettel megtörtént.

Az I. rendű alperes 2001. május 16-án földkiemelést végzett, a munka befejezése után, 17 óra 10 perckor a ... utca .... szám alatti ingatlanon álló földszintes garázsépület építkezéssel határos frontján, a középső szakaszán a padlólemez alatt lévő alapfal 1,5-2 m<sup>2</sup> szakasza kiborult, ennek következtében az épület hátsó oldalfala 5 perc múlva ledőlt, és magával rántotta a lapos tetőt. Személyi sérülés nem történt, 6 darab gépjármű volt a leszakadt hátsó épületraktus alatt.

A káreseményről a peres felek 2001. május 16-án 18 óra 50 perckor jegyzőkönyvet vettek fel, rögzítették az épületkár bekövetkeztének körülményeit, a károsodással érintett gépjárművek rendszámait, továbbá megállapították a felépítmény egésze bontásának szükségességét. A bontáshoz a II. rendű felperes, mint ingatlanhasználó hozzájárult, a bontást az I. rendű alperes végezte.

A káreseményről az I. rendű alperes megbízásából 2001. június 28-án a ... Rt. készített magánszakértői véleményt.

A II. rendű felperes kérelmére a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.Pk.175.701/2001. számon indult előzetes bizonyítási eljárás során ... 2002. február 8-án készített szakértői véleményt a káreseményről.

Az I. rendű felperes a káreseménnyel érintett ingatlan tulajdonosaként, a II. rendű felperes annak használójaként 2002. június 18-án kereseti kérelmet terjesztett elő az alperesekkel szemben, állítva, hogy az épületkár veszélyes üzem működtetésével állt elő, és az ezzel okozati összefüggésben felmerült károkat az alperesek egyetemlegesen megtéríteni tartoznak.

Az I. rendű felperes hivatkozva arra, hogy az összeomlott épület értéke 41.302.000 forintot tesz ki, ezen összeg és annak a károsodás bekövetkeztétől járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését. ... szakértői véleménye alapján arra hivatkozott, hogy 107.000 forint/m<sup>2</sup> a helyreállítási érték,

álláspontja szerint azonban helyreállításról nem lehet szó, az épület egésze újjáépítendő, így az egységes egészként károsodott ingatlan 386 m<sup>2</sup> alapterülete irányadó a kárösszeg meghatározásakor.

A II. rendű felperes módosított keresetében 15.696.441 forint, ebből 1.071.641 forint után 2003. október 9-től, 4.155.150 forint után 2001. május 16-tól, 1.481.000 forint után 2001. szeptember 15-től, 6.490.525 forint után 385.000 forint erejéig 2001. augusztus 15-től, 3.943.285 forint erejéig 2001. augusztus 1-től, 230.944 forint erejéig 2001. november 26-tól, 1.832.400 forint erejéig 2002. július 1-től, 98.896 forint erejéig 2001. október 30-tól, továbbá 898.125 forint után 2002. március 6-tól, 1.600.000 forint után 2001. szeptember 15-től a kifizetésig kérte a törvényes késedelmi kamat megfizetését.

A II. rendű felperes a keresetében arra hivatkozott, hogy a károsodott épületet garázként és raktárként használta, ebben tárolta a munkavégzéshez szükséges gépeket, szerszámokat, gépjárműveket. 1.071.641 forintban jelölte meg a káresemény során eltűnt, megsemmisült eszközök pótlásával felmerült költségét, 4.155.150 forintban a tulajdonában álló 5 darab gépjárműben keletkezett kárt - figyelembe véve a roncs értékesítéséből befolyt összeget és a várható javítási költséget -, további gépjármű kárként 1.481.000 forintot érvényesített a káreseménnyel ugyancsak érintett, harmadik személy tulajdonában álló ... forgalmi rendszámú gépjármű vonatkozásában, hivatkozva arra, hogy a biztosító által megállapított kárkori értéket csökkentette a roncs értékével, és a különbözetet a gépjármű tulajdonosának megfizette.

Előadta, hogy a garázs megsemmisülése okán, az ott korábban lévő, károsodással nem érintett gépjárművek és az újonnan beszerzettek elhelyezését a továbbiakban a - 2001. január 1-jével havi 77.000 forint bérleti díj ellenében bérbe vett - ... utca .... szám alatti ingatlanon kellett megoldani; fedett telephelyre, napi 24 órás portaszolgáltatásra és a terület őrzésére volt szüksége. A költségkímélés szem előtt tartásával 104 m<sup>2</sup> nagyságú fedett szín kialakítása mellett döntött, melynek költsége - saját munkában - 3.943.285 forintot tett ki, 385.000 forint volt a telephely bérleti díja 2001. júniusától, annak 2001. október 31-i felmondásáig. A jogviszony megszűnését követően a gépjárművek 2002. év végéig a ... utca .... szám alatti telepen kerültek elhelyezésre a 2001. október 16-án kötött bérleti szerződéssel. A ... utcai telephely kiürítésével és az átköltöztetéssel 230.944 forint költség merült fel, 1.832.400 forint volt a ... utcai telephely bérleti díja 2001. novembere és 2002. decembere között, és 98.896 forintot tett ki a ... utcai telephely üzembe helyezése, így e körben mindösszesen 6.490.525 forint kára merült fel.

Hivatkozott arra, hogy a ... utcai szerződéses jogviszony megszűnésekor a fedett szín elbontására saját munkával került sor 898.125 forint költségen, továbbá az ingatlan őrzésével 1.600.000 forint költsége merült fel.

A keresetében előadottak alátámasztásra a lefolytatott szakértői és tanúbizonyítás eredményét, valamint az általa csatolt okiratokban foglaltakat kérte figyelembe venni.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kivitelezés során az építési engedélyben foglaltaknak

megfelelően járt el, szomszédjogi szabályt nem sértett, és eleget tett az engedélybe foglalt előzetes állagfelmérési kötelezettségének is; a szükséges intézkedések megtételére felhívta az I. rendű felperest, ezt igazolja a 2000. július 6-i levele. Utalt arra, hogy a kérése ellenére alá nem dúcolt épületrész omlott csak le, továbbá az épület egyébként is bontásra volt ítélve. A káreseményt megelőzően veszélyes üzemi tevékenységet nem végzett, az épület alatt szakszerűtlen kivitelezéssel készült boltozatos pince volt, amely közrehatott az omlásban. Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy az épületnek csak az egyharmadát bontották le, a kétharmada még állt, továbbá nem bizonyította az I. rendű felperes, hogy a felépítmény omlással érintett alapterülete 140 m<sup>2</sup> lett volna. A keresetben megjelölt épületkár egy, a korábbinál jobb állapotú ingatlan kialakításának a költsége, legfeljebb a szakértő által közölt 14.980.000 forint helyreállítási költség lenne alapul vehető a kárösszeg számítása során.

A II. rendű felperes kereseti követelése körében vitatta, hogy a leomlást követően a gépek, szerszámok nem voltak kivihetők, illetve, hogy az eltűnésük a káreseménnyel okozati összefüggésben történt. Vitatta a gépjárművekben bekövetkezett kár mértékét, utalva arra, hogy a II. rendű felperes a kárát biztosítás alapján rendezhette, továbbá nem igazolta a roncsok értékesítéséből befolyt összegeket. Utalt arra, hogy a ... utcai bérleti jogviszony a károsodást megelőzően keletkezett, sem a bérlete, sem az őrzése többletköltséget nem eredményezett, tekintve, hogy ugyanaz a cég őrizte, mint a ... utcai ingatlant. Vitatta, hogy az átszállított konténer javítása, szállítása oksági kapcsolatban lenne a káreseménnyel, továbbá álláspontja szerint a II. rendű felperes az indokolt kárelhárítási, kárenyhítési kötelezettségét túllépte, amikor jelentős összeget költött arra, hogy a gépjárművek 5 hónapig fedett helyen kerüljenek tárolásra, illetőleg jelentős költséggel járt ennek az ideiglenes megoldásnak a megszüntetése is.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy veszélyes üzemi tevékenységet nem folytatott, jogellenes magatartást sem tanúsított, így a kárfelelőssége kizárt, álláspontja szerint a felperesek nem bizonyították az alperesi kárfelelősség megállapításához szükséges jogszabályi feltételek teljesülését.

Az elsőfokú bíróság 2007. szeptember 18. napján kelt 9.G.41.570/2006/11. számú ítéletével egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy az I. rendű felperesnek 15 napon belül fizessenek meg 14.980.000 forintot és ennek 2001. május 16-tól a kifizetés napjáig járó, az évi költségvetési törvényben írt kamatát, az I. rendű felperes keresetét ezt meghaladóan, illetve a II. rendű felperes keresetét elutasította. Kötelezte az I. rendű felperest, hogy az I. rendű alperesnek 580.200 forint, a II. rendű alperesnek 500.000 forint perköltséget 15 napon belül fizessen meg azzal, hogy az I. rendű alperes ezt meghaladóan az általa előlegezett szakértői költséget maga viseli. Kötelezte a II. rendű felperest, hogy az alpereseknek fejenként fizessen meg 15 napon belül 940.000 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában az előzetes bizonyítási eljárásban eljárta ... és a perben kirendelt ... igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, az I. rendű

felperes tulajdonában álló épületben azért következett be károsodás, mert a II. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanon folyó kivitelezés során az I. rendű alperes úgy fosztotta meg a szomszédos épületet a földtámasztól, hogy ezzel a Ptk. 101. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértette. Az alperesek közösen mulasztottak, így a beállt károsodás a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti kiküszöbölésére a Ptk. 344. § (1) bekezdése szerint egyetemlegesen kötelesek. A szakvélemények alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az épület omlásának az oka az alperesek közötti építési szerződés teljesítése, a földkitermelési munka elvégzése, mely önmagában nem minősült veszélyes üzemi tevékenységnek, a kivitelezés során a szomszédjogi szabályt sértették meg a földtámasz elvétele tilalmának figyelmen kívül hagyásával. ... szakvéleménye szerint az alapozási tervben elő kellett volna írni a szomszédos fal dúcolását, látható volt, hogy régi építésű, régi technológiai épületről van szó, így feltételezni kellett, hogy kockázattal jár a munka, függetlenül attól, hogy a pince otlétéről valóban nem volt az alpereseknek tudomása. Utalt az elsőfokú bíróság arra is, a szakvélemények szerint az I. rendű felperes a saját részéről nem tudta volna megakadályozni az épület leomlását. Álláspontja szerint az alperesek magukat kimenteni nem tudták, az I. rendű alperesnek az építési engedély - az általános polgári jogi kötelezettségen túl - előírta, mit kell tennie a szomszédos ingatlanok megóvását érintően, e körben azonban nem megfelelően járt el. Az I. rendű felperesi követelés összege körében az elsőfokú bíróság a szakvéleményeket vette alapul, melyek az épület károkori értékét 14.980.000 forintban állapították meg. Utalt az elsőfokú bíróság arra, a kártérítési kötelezettség a károkori értéken való károsodás kiküszöbölésének a teljesítését jelenti, a károsult nem tarthat igényt egy olyan új épület építési költségének megtérítésére, amely nyilvánvalóan meghaladná az összeomlott épület károkori értékét, ezért a fenti összeget meghaladóan az I. rendű felperes keresetét elutasította.

A II. rendű felperes kereseti kérelme körében az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, nem igazolt, hogy az állított károsodás a káresemény bekövetkeztével oksági kapcsolatban áll, illetve az állított értéken ténylegesen bekövetkezett. A II. rendű felperes kárának felmérésére az előzetes bizonyítás során lefolytatott szakértői vizsgálat nem terjedt ki, tanúbizonyítás és okirati bizonyítékok álltak rendelkezésre. A II. rendű felperes a vagyoni eszközei pótlására támasztott igénye körében nem bizonyította, hogy azok az összeomlott épületben voltak és kizárólag az omlás miatt tűntek el, emellett nyilvánvalóan nem új eszközök értékére tarthatott volna igényt, az avulást figyelembe kellett volna venni. A gépjárműkár vonatkozásában utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a rendelkezésre álló okiratok szerint a biztosító rendezhette a biztosítási összeget, a ... forgalmi rendszámú gépjármű tulajdonosának is úgy fizetett, hogy ugyanezen összegű biztosítási összeg átvételére a II. rendű felperes jogosulttá vált, így nem állapítható meg ténylegesen, hogy milyen, a biztosítótól meg nem térült kára keletkezett. Álláspontja szerint nem bizonyított az sem, hogy mennyiben áll oksági összefüggésben az ideiglenes fedett szín felépítése, illetve a ... utcai ingatlan őrzése a káreseménnyel, tekintve, hogy itt korábban is fennállt már bérleti és őrzési szerződése. Utalt arra is, az sem igazolt, hogy a fedett szín építési és bontási

költsége a károsodás következményének kiküszöbölése, enyhítése érdekében indokoltan merült-e fel.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, teljes keresetüknek történő helyt adást kértek.

Az I. rendű felperes álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja, hogy kizárólag a káresemény idején fennálló aktuális felépítmény értéket lehet figyelembe venni; az összedőlt épület funkciójának pótlására csak a későbbiekben kerülhet sor, az ekkor ráfordított összeg az, amely megítélés tárgyát képezheti. A károsodást a vagyonban bekövetkezett értékcsökkenéssel számításba véve jelölte meg az I. rendű felperes 41.302.000 forintban, mely nem csak az új épület értékéhez igazodik, hanem annak pótlásához szükséges összeget is tartalmazza.

A II. rendű felperes sérelmezte, az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy az ítélete tényállásában rögzítette, hogy a II. rendű felperes meghatározta a leltárhiányt a garázsból ki nem mentett tárgyak tekintetében, illetőleg rögzítette, hogy a tűzoltóság kiérkezése után nem lehetett az épületet megközelíteni, mert azt életveszélyesnek nyilvánították, az eszközökben bekövetkezett kár bizonyítatlanságára vont következtetést. Álláspontja szerint az első fokú eljárás során tanúbizonyítással és okirati bizonyítékokkal -más bizonyítási eszköz nem is lehetett a birtokában - igazolta, hogy a káreseménnyel okozati összefüggésben milyen kár érte, így téves a keresete elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezés.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetések helytállóak; az I. rendű felperes a Ptk. 355. § (1) bekezdése alapján az épület összeomlás előtti, szakértő által megállapított értékre tarthat igényt, a kártérítés folytán nem tehet szert a károsodás értékét meghaladó vagyoni előnyre. Helytállóan került sor a II. rendű felperes kereseti kérelmének az elutasítására is, e körben utalt arra, hogy a II. rendű felperes felróhatóan járt el a kivitelezés során, tekintve, hogy a statikai vélemény alapján életveszélyesnek nyilvánított épületrész vonatkozásában nem tartotta szükségesnek az életveszély elhárítását, így a kár bekövetkeztében maga is közrehatott. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg, hogy a II. rendű felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget; a káreseményt követően felvett leltár nem igazolta annak tényét, hogy az eszközök a káresemény helyszínén voltak és az épület összeomlásával okozati összefüggésben tűntek el, valamint az sem nyert bizonyítást, hogy az eszközök pótlása milyen költséggel járt. A gépjárművekben keletkezett kárt a ... Biztosító - 2001. június 19-én kelt nyilatkozata szerinti mértékben - megtérítette, így ezen forrásból kielégítést nyert kára megtérítésére a II. rendű felperes nem tarthat igényt. A ... utcai bérlemény vonatkozásában fenntartotta azon jogi álláspontját, hogy ezen az ingatlanon a káreseményt megelőzően is fennállt bérleti és őrzési szerződése a II. rendű felperesnek, így az e körben érvényesített kár vonatkozásában a szükséges okozati összefüggést nem bizonyította, valamint indokolatlanul jelentős összeget fordított az ideiglenes garázs kialakítására és elbontására.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során az alperesek marasztalására vonatkozó ítéleti rendelkezést nem érintette, az első fokú határozat ebben a körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

A felperesek fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást - a felek nyilatkozataira és bizonyítási indítványaira figyelemmel - kellően feltárta, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Az I. rendű felperes a fellebbezésében a kárigénye részbeni elutasítását sérelmezte, hivatkozva arra, hogy az összeomlott épület funkciójának a pótlása szükséges, álláspontja szerint tévesen figyelmen kívül maradt, hogy annak újra előállítása a megítélt károkori értéken nem valósítható meg.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az I. rendű felperes fellebbezésének az alaptalanságát a kár bekövetkeztében közrehatására és a káron szerzés tilalmára hivatkozva állította, az I. rendű felperesi közrehatásra vonatkozó okfejtése azonban az I. rendű felperes keresetének jogalapjára levont jogi következtetést támadó fellebbezés, illetőleg csatlakozó fellebbezés hiányában a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint nem foghat helyt, ezen védekezés érdemi vizsgálatát a Fővárosi Ítéltábla mellőzte.

Az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Ptk. 355. § (4) bekezdése szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A Ptk. 355. § (4) bekezdésében foglaltakból következően a károkozó a károsult vagyonában olyan helyzetet köteles teremteni, mintha a káresemény be sem következett volna. Ennek megfelelően a kártérítés módjának és mértékének a meghatározásakor annak figyelembevételével kell eljárni, hogy a károsult ne kerüljön sem előnyösebb, sem kedvezőtlenebb helyzetbe, mint amilyen a káresemény időpontjában fennállt, ellenkező esetben a kárrendezés a károsult javára káron-szerzést eredményezne, illetőleg nem valósulna meg a károsult mentesítése a káreseménnyel bekövetkezett hátrány alól.

A fentiekből következően helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor igazságügyi műszaki szakértő bevonásával azt vizsgálta, hogy az épületkár az I. rendű felperes vagyonában milyen értékcsökkenést eredményezett.

Az omlással érintett épület kárkori értékét az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt ... igazságügyi építész- és árszakértő a 2002. február 8-án kelt szakértői véleményében 14.980.000 forintban jelölte meg, ezen szakmai megállapítását a 2004. március 18-i tárgyaláson történt meghallgatása során fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság által kirendelt ... igazságügyi műszaki szakértő a 2004. július 6-i tárgyaláson történt meghallgatása során a fenti összeget meghaladó kárt nem jelölt meg, így az aggálytalan szakvélemények egybevetése alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan vont következtetést arra, hogy a bekövetkezett károsodás kiküszöböléséhez az alperesek részéről 14.980.000 forint teljesítése vezet, az ezt meghaladó kereseti kérelem alaptalan, az I. rendű felperes egy új épület építési költségére - mely nyilvánvalóan meghaladja az épület kárkori értékét - jogszerűen nem támaszthat igényt.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a II. rendű felperesi kárigény bizonyítatlanságára vonatkozóan is.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a kárigénnyel fellépő II. rendű felperest terhelte a kárfelelősség Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti jogszabályi feltételei fennállásának a bizonyítása. Ezen kötelezettségének nem tett eleget; kétségmentesen nem bizonyította, hogy a kereseti kérelmében megjelölt kára a káreseménnyel okozati összefüggésben és az általa állított értéken következett be.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, az eszközök pótlásával felmerült kárigény körében a II. rendű felperes a becsatolt okiratokkal és az ekörben lefolytatott tanúbizonyítással kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy egyrészt a keresetében megjelölt eszközök a káresemény időpontjában az épületben voltak, eltűnésük annak összeomlásával függ össze, másrészt ennek esetleges igazolása esetén, azok kárkori értékét is bizonyítani tartozott volna; nem az új, hanem az avult eszközök értékére támaszthatott volna jogszerűen igényt, eltérő esetben a károkozó költségére történő eszközpótlás a károsult javára meg nem engedett vagyongyarapodást eredményezne.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla a gépjárműkár bizonyítatlanságára vonatkozó ítéleti okfejtést is; a káreseményről 2001. május 16-án közösen felvett jegyzőkönyvben - többek között - rögzítették a károsult gépjárművek rendszámait, a II. rendű felperes a 2003. január 14-én 13. sorszám alatt benyújtott beadványához ezen gépjárművekre vonatkozó, beazonosítható iratokat csatolt. A ... forgalmi rendszámú gépjármű javításáról szóló számlára kárszám megjelölésével biztosítási kárrendezésre utaló adatok kerültek feltüntetésre, a ... forgalmi rendszámú gépjármű vonatkozásában a ... Biztosító Rt. 2001. június 15-én kárelszámolást, a ..., ..., ... és ... forgalmi rendszámú gépjárművek vonatkozásában pedig 2001. június 19-én, illetőleg 2001. június 7-én totálkár-elszámolást készített. Emellett az utóbbi gépjármű vonatkozásában a felperes a 2004. március 9-én 28. sorszámon benyújtott előkészítő iratához csatolt kiadási pénztárbizonylattal igazolta 1.481.000 forint kifizetését a gépjármű tulajdonosa részére, az ehhez csatolt feljegyzés szerint

azonban a biztosító kárfizetése esetén a befolyó összeg a II. rendű felperest illeti meg. Mindezekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor, hogy a rendelkezésre álló okiratok szerint a gépjárműkár biztosítási jogviszony alapján rendezésre kerülhetett, a II. rendű felperes esetleges kétszeres - biztosítóval és károkozóval szembeni - igényérvényesítése nem zárható ki.

Az épület omlásakor nem sérült, illetve a károsodottak pótlására beszerzett gépjárművek elhelyezésével kapcsolatos kárigény sem bizonyított kellően.

Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a II. rendű felperes előadása szerint - melyet alátámaszt a 2000. december 18-án kelt bérleti szerződés - a ... utcai bérleti jogviszony a káreseményt megelőzően, ugyancsak gépjárművek tárolása céljából jött létre. A per során nem nyert igazolást, hogy a káreseménnyel okozati összefüggésben felmerült, a II. rendű felperes által állított többlethasználat okán a szerződésben egyébként is rögzített bérleti díjon felüli, illetőleg őrzési díjfizetési kötelezettség keletkezett, helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az őrzési díjfizetés alapjául szolgáló szerződés is a káreseményt megelőzően, 2001. január 17-én jött létre.

A 2000. december 18-án kelt bérleti szerződést 2001. január 1-től 2001. december 31-ig terjedő időre kötötték, a határozott időtartam ellenére a szerződés 12.a. pontjában a bérbeadó felmondási jogát kötötték ki arra az esetre, ha a ... Önkormányzat a bérleményt a jogviszony tartama alatt végleges rendeltetésére fel kívánja használni, a bérbeadó ezen felmondási jogát gyakorolta 2001. október 31-én.

A fenti szerződési rendelkezésre figyelemmel a II. rendű felperes bizonyítani tartozott, hogy az ideiglenes gépjármű tároló kialakítása és helyszíne megválasztásakor a leggazdaságosabb megoldás alapulvételével járt el, ezen felül azt, hogy a jogilag megengedett építmény kialakítása és elbontása saját munkával a keresetében megjelölt indokolt költségen volt elvégezhető.

A fent kifejtettekből következően ugyancsak nem bizonyítottak a ... utcai bérlemény egyéb, keresetben érvényesített kialakításával és átköltöztetésével, valamint a ... utcai bérlemény üzembe helyezésével kapcsolatos költségek; tekintve, hogy a ... utcai ingatlan esetén nem nyert bizonyítást, hogy kizárólag a káresemény okán merült fel a bérlet szükségessége, értelemszerűen nem alátámasztott a ... utcai bérlemény indokoltsága sem.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezések nem vezettek eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az I. rendű alperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, amely a 32/2003. (VIII. 22.)

IM rendelet 3. § (5) bekezdése figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2008. november 11.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,  
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,  
bíró